

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 115. Et veniebant æd eum. v. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

vere possunt, vel eorum decet statum: nec vulgare sane fuit tormentum, regia insignia & ornamenta, quibus non raro maiestatem alij Reges ostentant, Christo in improprium, confusionem, ludibriumque fuisse collata? scimus equidem velamina sanctuarij in Veteri Testamento purpurea fuisse: tentoria Holofernis purpurea. Item Ioseph in Regia Pharaonis vestitum purpura. Item Ionatham in die nuptiali purpura indutum fuisse, omnesque insuper purpura ante adventum Christi vestitos, quos honorari decebat.

Sed quid hoc est, Domine Iesu? quid factum, quod illa purpura, quæ olim tui decus erat sanctuarij, & qua templum exornare tuum consueveras, modo omne genus opprobrij notet in corpore tuo dilecto? an forte purpura hæc ætenuis salum habuit honorem, & tu eum vis mundo detegere, & in posterum veram purpuræ æstimationem propalare? si hoc non, nescio quare te purpura sic indui sinas, credo igitur quod hoc demonstrates purpuram &c. ornamenta, seu imperialia, seu regalia, ex se nullam asserre dignitatem, sed prout æstimantur ita valere, plane uti calculi in tabella calculatoria apud arithmeticos alium valorem accipiunt, si in lineola unorum, collocentur quam si in denorum linea; & alium, si in centenorum collocentur linea; Ponis purpuram in aliquo qui fatuus habetur, ridicula est: ponis in aliquo, qui timetur, veneranda evadit. Plane ita pretia rerum ab æstimatione humana dependent, noli igitur in illis intrinsicum & innatum valorem arbitrari, sed adventitium mihi Christiane, alias hæc purpura fuisset Christo honestamentum quæ tamen à Iudæis causa ignominia fuit arrogata, sed tamen in magnum evadet honorem, per hanc patientiam Christi, non tincturam quam habet à purpurario.

S. 115. Et veniebant ad eum. v. 3.

Turba sceleratorum militum, quos per se nequam satis Sacerdotes & Pharisei sceleratius effecerant pecunia, quo magis magisque ludificarent Regem caelorum, iam purpuratum chlamyde, iam spinea corona redimitum, iam totum conspersum & rubricatum sanguine contusum & vulneratum. Quomodo autem vendebant? Utique uti cæteris in actibus suis illusorio, quasi novi Regis gratiam prensarent, quasi gratulaturi, novum honorem quasi nova officia Regni merituri, vel empturi.

O Christiani accedamus & nos sed alio animo & modo ad Iesum atque à flagellatione & coronatione sedentem in throno ridiculo, imprimis oculo commiserationis aspiciamus, tum exemplo S. Augustini rogemus

L 3

dicens

dicentes. *Quis te Domine Iesu adeo crudeliter flagellavit. quis tam in humanitate
ronavit spiritus? Curque ab illo acceperimus: peccata vestra: dolereamus pecca-
ta nostra. plangamus ingratitude, rorem sanguinis eius cadentem pe-
tamus in abolitionem omnium criminum nostrorum.*

§. 116. *Et dicebant: Ave Rex Iudaorum. v. 3.*

Iam patet, quo animo illudores isti veniebant nempe perulanti flexi-
que genibus deridicula eum adorantes dicendo: *Ave Rex Iudaorum*, aliaque
profundas reverentias, cum inepta manuum gestulatione facere incipi-
unt, quam maxime contumeliose poterant.

Ecce quam indignis modis excipitur Rex gloriæ, ludibrium & oppro-
brium hominum factus, ut & insatiabilis vanitatis nostræ tumorem
luderet, & veræ humilitatis exemplar daret! *Nonne Deus requirit istar? Mentis
igitur nunc, pijsime Domine, ad pedes tibi accidimus, non cum impijs
his illudentes, sed cum veris Iudæis amorem & misericordiam tuam in ro-
gia maiestate nitentem confitentes, dicimulque Ave Rex Iudaorum, Ave mus-
di redemptor & Domine Dominorum: Tu rex gloriæ Christe: tu Patris sempiterni
filius: tu ad liberandum suscepturus hominem non horruisti virginis uterum: non dubi-
tasti manibus tradi nocentium, & amarissime Passionis subire tormentum: Tu Domi-
nus excelsus, terribilis, rex magnus super omnem terram, regna tu in nobis Iesu, ne pro-
catum regnes in mortali nostro corpore, nec quidquam imperij in animis nostris adpre-
sarius, regni tui perduellis, arripiat, amen.*

§. 117. *Et dabant ei alapas. v. 3.*

Cum multa ironice ac derisorie peccerent, atque offerrent & interro-
garent Regem illum novum, & ille more suo omnia toleranter silentio
transmitteret tum demum se irasci simulantes, ceperunt Dominum vellere
care coma &c. corpore: quasi dormire? & sensim ad maiora progres-
sentes etiam alapas dabant quasi munera plenis manibus seu palmis abhe-
rent.

Odetestanda crudelitas! si hanc paulisper & cætera supplicia horrenda,
quæ passus est Dominus contemplaretur homo, sane emollite posset
cor suum etiam si esset quasi saxeum vel marmoreum.

§. 118. *Exivit ergo iterum Pilatus foras & dicit eis: Ecce adduco vobis eum foras. v. 4.*

Indignabundus ex inhumana tractatione Iesu Innocentis, eo quod
videbat in eo non speciem hominis, sed magis similitudinem excoriatæ ali-